

fordrer generalsekretæren til fra tid til anden fortsat at udsende meddelelser om FNs aktivitet på menneskerettighedernes område ad modum de om Menneskerettighedsåret udsendte nyhedsbreve, som Generalforsamlingen har fundet værdifulde.

Resolutionsforslaget vandt bred tilslutning og blev vedtaget den 12. december 1968 med 75 stemmer for og ingen imod, medens 5 afstod (Sovjetunionen, Hviderusland, Ukraine, Mongoliet og Ungarn). De østeuropæiske landes manglende stemme for forslaget skyldtes modstand mod en fortsat udsendelse af de ovennævnte FN-meddelelser, der ville beslaglægge arbejdskraft i sekretariatet, som kunne udnyttes på bedre måde.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionen (res. 2441) den 19. december 1968 med 110 stemmer for og ingen imod, medens 9 afstod (de østeuropæiske lande).

II. Den internationale menneskerettighedskonference.

36 lande, herunder Danmark, Finland, Norge og Sverige, fremsatte et resolutionsforslag, der udtrykker tak til værtslandet og FNs sekretariat for tilrettelæggelsen af Teheran-konferencen samt tilfredshed med konferencens arbejde, bekræfter konferencens opfattelse af den påtrængende nødvendighed af at bringe nægtelser og krænkelser af menneskerettighederne til ophør, godkender Teheran-proklamationen som en vigtig og passende bekræftelse af principperne indeholdt i menneskerettighedsdeklarationen og i andre internationale instrumenter på menneskerettighedsområdet, opfordrer alle stater og interesserede organisationer til at tage yderligere skridt til i lyset af konferencens rekommandationer at virkeliggøre menneskerettighederne, tilskynder alle lande og interesserede organisationer til — i det omfang det skønnes passende — at opmuntre alle massekommunikationsmidler og bistå disse i at give Teheran-proklamationen og konferencens arbejde så vidt en publicitet som mulig, opfordrer generalsekretæren, FNs organer og særorganisationerne til på passende måde at agere på konferencens resolutioner; og opfordrer generalsekretæren til at rapportere til 24. samling om gennemførelsen af konferencens rekommandationer.

Resolutionsforslaget blev introduceret af Sverige, der priste Teheran-konferencens arbejde som et konstruktivt bidrag til FNs fremtidige arbejde på menneskerettighedernes område. USAs repræsentant fremhævede, at der havde været både fremskridt og tragiske skuffelser i det forløbne internationale Menneskerettighedsår; mordene på Martin Luther King og Robert Kennedy samt besættelsen af Tjekkosllovakiet hørte til de tragiske begivenheder. Den israelske repræsentant fandt, at der var lang vej igen, selv om visse fremskridt var opnået i Teheran. Han pegede især på forfølgelsen af de jødiske mindretal i de arabiske lande samt i Sovjetunionen, Polen og Østtyskland. De to sidstnævnte indlæg blev skarpt kritiseret af Sovjetunionen og de arabiske lande.

Efter en lang debat, i hvilken adskillige talere fremhævede kolonialisme, racisme, neo-nazisme og apartheid som fortsat udgørende store hindringer for gennemførelsen af menneskerettighedserklæringen, vedtoges resolutionsforslaget den 4. december 1968 med akklamation. Fra sovjetisk side toges forbehold over for de omkostninger, der ville være forbundet med en forøgelse af sekretariatets virksomhed på menneskerettighedsområdet.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionen (res. 2442) den 19. december 1968 med 115 stemmer for og ingen imod, medens 1 afstod.

III. Respekt for og gennemførelse af menneskerettighederne i besatte områder.

12 afro-asiatiske lande forelagde sammen med Spanien og Jugoslavien et resolutionsforslag om udsendelse af en tremandskommission til undersøgelse af situationen i de af Israel besatte arabiske områder.

I forslagets præambulære del henvises til tidligere resolutioner vedtaget af Sikkerhedsrådet, Generalforsamlingen, Menneskerettighedskommissionen og ECOSOC, der bl. a. opfordrede Israel til at lette de på grund af militæroperationerne flygtede personers tilbagevenden, til Sikkerhedsrådets resolution 259 (1968), der gav udtryk for rådets bekymring over de besatte områders arabiske indbygges sikkerhed og velfærd, og til Teheran-konferencens resolution om respekt for og gennemførelse af menneskerettigheder i besatte områder.